

måde i Energiministeriet og på en anden måde i Finansministeriet, og man er så uenig, at man indtil videre har besluttet sig for, at der ikke bliver nogen forhandlinger de første par måneder, for det er regeringen ikke parat til. Det her siger jeg for bare med et eksempel at illustrere, hvor vigtigt det er at få opdyrket området miljøøkonomi.

Miljø spiller af gode grunde en større og større rolle for os. Den globale opvarmning er naturligvis den, der spiller den allerstørste rolle sammen med de farer, der er både for mennesker her på jorden og også for vores økonomi, fordi det kan komme til at koste meget dyrt, hvis vi viser os ude af stand til at bremse den globale opvarmning.

For sådan ca. 5 år siden blev området håndteret på en helt anden måde fra Folketingets side. Det var på det tidspunkt, hvor statsministerens ikon hed Bjørn Lomborg, og hvor han meget usædvanligt fik sit eget institut, og når jeg siger det, er det, fordi det kan man jo selv gå ind og se i debatterne fra Folketinget i begyndelsen af 2002.

Institut for Miljøvurdering var jo ikke sådan et, hvor man åbent og frit slog direktørstillingen op. Direktøren var udpeget på forhånd, og så lavede man en opslagsprocedure, hvor man gav et klart signal om, at andre sådan set ikke skulle bryde sig om at søge det job. Det var virkelig bitert, fordi det ville have været godt, hvis miljøøkonomi allerede på det tidspunkt var blevet løftet op og var blevet kvalificeret, men det skete ikke. Man kan også se, at konsekvenserne har været, at instituttet nu er nedlagt, eller rettere sagt, overflyttede til Det Økonomiske Råd.

Vi synes faktisk, at det er en god model, en interessant model, at overflytte miljøøkonomi til Det Økonomiske Råd. Og vi synes også, det er godt at få en miljøøkonomisk vismand. Men det er klart, at når man overflytter nogen til noget andet, skal man også være meget omhyggelig med at sikre, at man nu får udviklet de kompetencer, som virkelig er nødvendige for at gøre miljøøkonomi til et stærkt område inden for rammen af Det Økonomiske Råd.

Jeg synes, det er vigtigt at få sendt et signal om, at det ikke er nok, at man har nationaløkonomer. Man skal også have højt kvalificerede medarbejdere, som har den nødvendige naturvidenskabelige og teknologiske kompetence og viden til, at man rent faktisk kan formidle mellem økonomisk og naturvidenskabelig viden, og at man kan oversætte de tekniske og de naturvi-

denskabelige rapporter og sætte dem ind i en anden sammenhæng. Og jeg synes, det er meget vigtigt, hvis ministeren vil give os et signal om, at man selvfølgelig ønsker det sådan. Det er klart, at det hverken er ministeren eller Folketinget, der skal ansætte medarbejderne. Det er Det Økonomiske Råd selv, der ansætter dem, men det er vigtigt at få det her signal, sådan at vi virkelig sikrer, at vi får et stærkt miljøøkonomisk område.

Det andet, jeg godt vil kommentere, er med hensyn til medlemmerne. Der er jo tænkt lidt i de samme baner, som man har gjort gennem mange år: Vi tager sådan lidt fra hver side.

Jeg synes, at det ville være rigtig godt, hvis ministeren ville gå ind i en seriøs drøftelse af, om der ikke skulle nogle flere ind i Det Miljøøkonomiske Råd. Jeg vil godt pege på to råd, som jeg synes virkelig kunne tilføre området noget. Det ene er Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling. Det er en forening af danske virksomheder, der arbejder inden for det her område, og den har om nogen en meget stor viden på området. Det andet er Det Økologiske Råd, som på græsrodsniveau arbejder meget med sammenhængen mellem miljø og økonomi og nok er den af ngo'erne herhjemme, der har arbejdet mest med det her område.

Kl. 10.20

Jeg synes, det ville være godt at få de to ind i rådet, for jeg tror på, at det virkelig ville kunne kvalificere henholdsvis på græsrodsniveau eller ngo-niveau og erhvervsniveau.

Til sidst vil jeg sige, at vi har det ligesom den konservative ordfører: Hvorfor pokker skal de 2,5 mio. kr., som er givet til Copenhagen Consensus Center som belønning for al den skade, Bjørn Lomborg har lavet, overhovedet omtales i det her forslag? Det har ikke noget med forslaget at gøre, og jeg synes, det på enhver måde er skammeligt. Hvorfor skal man oven i købet belønnes med 2,5 mio. kr. for den skade, man har gjort? Et eller andet sted må regeringen jo selv have erkendt, at det var galt med den kurs, regeringen lagde i 2001-2002; det er forslaget jo et udtryk for.

Til allerallersidst vil jeg, sådan som Det Radikale Venstres repræsentant også gjorde, gøre opmærksom på, at vi faktisk i Miljøudvalget i efteråret 2006 fik et tilsagn om, at regeringen ville drøfte indholdet af et nyt IMV, uanset hvordan konstruktionen blev, med Folketingets medlemmer af Miljøudvalget, inden der blev fremsat